

holdstalsvalg til Folketinget, naar man til Landstinget foruden den almindelige Valgret tillige havde den privilegerede Valgret. Men denne Paastand er i Virkeligheden fuldstændig løs Tale og er jo egentlig kun Skalkeskjul for en af partipolitiske Hensyn udsprungen Modstand mod Forholdstalsvalgmaaden. Den Paastand, at man ikke kan gaa til Indførelsen af denne for Folketingets Vedkommende uden samtidig som en Slags Vederlag at gaa til en Ændring af Landstingets Sammensætning, den er efterhaanden ophøjet til et Dogme, som ingen Demokrat bør tvivle om. Og det er muligt, at den i mange Tilfælde — det gælder ganske sikkert for det ærede Medlem fra Nørresundby — fremsættes i god Tro; men hyppigt fremsættes den ganske sikkert for at bestikke dem, der ikke selv evne at tænke og se — og ukyndige Mennesker er der jo nok af —, thi Forholdet er jo det, at saaledes som Grundloven er, have vi lige, almindelig Valgret til Folketinget og en særlig Valgret altsaa til Landstinget. Man kan have meget afvigende Anskuelse om, hvorvidt den Valgret, man har til Landstinget, bør være saadan eller anderledes; men uafhængigt deraf have vi jo og skulle vi have den lige, almindelige Valgret til Folketinget. Og følgelig, naar man ved en Valglov — eller for øvrigt ogsaa ved en Grundlovsbestemmelse — skal nærmere ordne denne lige, almindelige Valgret, som man lige fra Grundlovens Givelse paastod, at man skulde have til Folketinget, saa bør man selvfølgelig indrette den saaledes, at den bliver saa fyldig og altomfattende som vel muligt. Kan man ikke komme dertil selv ved matematisk lige store Kredse, bør man selvfølgelig gaa til det eneste Valgsystem, som giver os dette, nemlig Forholdstalsvalgmaaden. Ja, hvis Forholdene endda vare saadanne, at det netop var de $\frac{2}{5}$ af Folketingsvælgerne, hvis Stemmer ere ganske betydningsløse, der havde den privilegerede Valgret til Landstinget, kunde man sige: ja, vel skulle vi selvfølgelig have lige og almindelig Valgret til Folketinget, men det behøver vi alligevel ikke at indrømme en vis Del af Vælgerne, fordi de tillige have privilegeret Valgret til Landstinget; saa kunde man selvfølgelig gøre Brud paa Princippet og skyde sig ind under den gamle Sætning: Hensigten helliger Midlet. Men der er jo slet ikke Tale om, at det er disse $\frac{2}{5}$ af Vælgerne, hvis Stemmer blive betydningsløse, som have den privilegerede Valgret. Jeg beder det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) tage Ordet un-

der denne Forhandling og paavise os, hvorledes Forholdstalsvalgmaadens Indførelse til Folketinget har noget at gøre med den privilegerede Valgret til Landstinget. Jeg ønsker en Gang at faa dette paavist her, for at vi kunne faa denne Sag drøftet ordentlig igennem. Det ærede Medlem vil forgæves anstrenge sig for at føre dette Bevis. Det er to Spørgsmaal, som begge have stor Betydning, men som intet som helst have og intet som helst kunne have med hinanden at gøre. Man anfører ofte det, der ligger ubevidst bagved, at det er Højre, som man jo mener er mest knyttet til den privilegerede Valgret, for saa vidt som de fleste af dem, der have privilegeret Valgret, slutte sig til Højrepartiet, som vil faa en Fordel ved Forholdstalsvalgmaadens Indførelse ved Folketingsvalgene. Men det er slet ikke Tilfældet, og det behøver slet ikke at være Tilfældet. I Øjeblikket er det saa, at Højre i de 21 Folketingsmænd har omtrent det Antal Folketingsmænd, der tilkommer os efter den Tilslutning, som det sidste Valg viser, vi havde i Befolkningen. Men der er andre Partier, der ikke have det, nogle have for mange, nogle for faa, og det er ganske hen i Vejret, hvis man tror, at lige store Valgkredse nødvendigvis føre til det rette Resultat i saa Henseende. Det ærede Medlem fra Nørresundby og andre ville jo ingenlunde bestride, at med den Valgordning, vi nu have, vil det Tilfælde kunne indtræde, ikke alene for et, men ogsaa for flere Partier, at de her i Folketinget faa en Repræsentation, som svarer til deres Tilslutning ude i Befolkningen. Altsaa, det kan meget godt hænde, at det Parti, som har mange Tilhængere blandt den privilegerede Valgrets Mænd, faar en Repræsentation, der svarer hertil, men saa er det, det ærede Medlem og andre mene, at de bør alligevel ikke have det. Men det kan jo slet ikke nytte noget. Naar man kan faa det ved den Valgret, man har nu, gælder den Indvending, det ærede Medlem har gjort med Hensyn til Landstingets Sammensætning, fuldstændig til Wandsbeck.

Nej, fordi man er imod privilegeret Valgret til Landstinget — og det er der jo nogle, der er, f. Eks. Socialdemokraterne —, kan man virkelig ikke nægte almindelige Vælgere, at den lige og almindelige Valgret til Folketinget, de have paa Papiret, bliver gjort til Virkelighed af denne meningsløse Grund. Det ærede Medlems Henvisning til Sammensætningen af Landstinget er ganske ubegrundet. Kampen for